

גליון היכל הקודש

וועזענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:45
מוצאי שב"ק.....7:11
שיעורים כסדרן
נ"ד.....ישעיה מ"ח-מ"ט
בבל.....מנחות ע"ח
ירושלמי.....פאה ט"ז
תוספתא.....תמורה פרק ב'
רמב"ם.....מעשר ו'

שעה 8, גליון 7 (367)

פרשת וירא, י"ח חשוון, שעת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

א דורכפאל

חז"ל זאגן (שבת ק"ב) אז עס איז דא אמאל וואס א מענטש איז מצליח נאר דורך דעם וואס ער האט קודם געהאט א דורכפאל. דורך דעם וואס ער האט פרובירט און עס איז אים נישט געגאנגען, ער איז דורכגעפאלן אין זיין אונטערנעמונג, דוקא דורך דעם איז ער מצליח, ווייל אזוי לערנט ער זיך אויס די ריכטיגע וועג וואס ער זאל לא טון פון יעצט און ווייטער. דער דורכפאל ברענגט אים גאר צו זיין הצלחה. די גמרא זאגט אויך (גיטין מ"ג) "אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהם" - א מענטש איז נישט מצליח אין לערנען, נאר נאכדעם וואס ער האט געהאט א דורכפאל, און דאס האט אים געברענגט אז ער זאל זיך מער אנטרענגען. דאס זעט מען אויך בגשמיות. דער סטאלער וועט זיך קודם פיל מאל גוט צוהאקן די הענט פונעם האמער, איידער ער וועט זיך גוט דערלערנען די ארבעט. ווי לאנג געלעקטארישאן וועט זיך גוט אויסלערנען זיין פאך, וועט ער אויפ'ן וועג נאך כאפן שטארקע געלעקטריק-שאקס. און אויב וועלן זיי זיך דערשרעקן פון זייער דורכפאל און הויבן די הענט, וועלן זיי זיכער קיינמאל נישט מצליח זיין. אויב אבער וועלן זיי נוצן דעם דורכפאל אלס א לעקציע צו

פרשת השבוע

נראה אליו ה' באלוני ממרא, מוהרא"ש איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (לקושי מחבר'ן חלק ב' סימן ג) אז די מ'חשבה איז אין די האנט פון א מענטש, ער קען עס דרייען ווי אזוי ער וויל, עס איז נישט מעגליך צו טראכטן צוויי מ'חשבות אויף איינמאל, ממילא אויב עס קומען אריין שלעכטע מ'חשבות אין א מענטש, זאגן וואס מען טאר נישט טראכטן. קען מען גלייך טראכטן פון אן אנדערע זאך, און אזוי גייט אונזער די שלעכטע מ'חשבה, אזוי ווי א פערד וואס וויל אראפפארן פון גלייבן וועג, געבט מען אים א כאפ ביי די לייצעס, און מען שטעלט אים אויפן פלאץ, אזוי אויך די מ'חשבה, ווען עס וויל אראפ גיין פונעם גלייבן וועג, און עס וויל טראכטן שלעכטע מ'חשבות, געבט מען אים א כאפ, מען הייבט אן טראכטן גוטע זאכן, און מען פירט אים ארויף אויפן גלייבן וועג. דאס איז מרומו אין די ווארט ממרא וואס איז ר"ת מ'חשבה ר'עה מ'חשבה א'חרת, ווען עס קומט אריין א שלעכטע מ'חשבה, טראכט מען גלייך אן אנדערע מ'חשבה. דער עיקר פון א מענטש איז די מ'חשבה, ער זאל טראכטן נאר הייליגע געדאנקען ער זאל נאר טראכטן פונעם אייבערשטן, און דערפאר פרובירט דער אייבערשטער אויס א מענטש מיט דעם, ער דארף דורך גיין אסאך שווערע נסיונות, און אויב ער דערהאלט זיך, איז ער זוכה אז דער אייבערשטער באווייזט זיך צו אים, און ער הייבט אן צו פילן דעם אייבערשטן. דאס איז פ'שט אין פסוק: נראה אליו ה' - אז א איד וויל אז דער אייבערשטער זאל זיך צו אים באווייזן, און ער זאל פילן דעם אייבערשטן, איז די געה, באלוני ממרא - מ'חשבה ר'עה מ'חשבה א'חרת - אז ווען עס קומט אים אריין א שלעכטע מ'חשבה זאל ער גלייך טראכטן פון געפעס אנדערש, והוא יושב פתח האהל - אפילו ער פילט אז ער איז נאך ביי די מיד, ער האט נאכנישט אנגעהויבן אריינצוגיין אין די קדושה, און נאך מער, כחם היום - עס ברענגט אין אים די יצר הרע, א פייער פון תאוות און שלעכטע מדות, אויב אבער ער דערהאלט זיך, און ער גייט צוריק צום אייבערשטן, און ער דערציילט אלעם פארן אייבערשטן, איז ער זוכה - נראה אליו ה' - דער אייבערשטער אליינס באווייזט זיך צו אים. (זאת התורה נראה א')

וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו, דער מדרש זאגט (בראשית רבה פ"ח ס"ב) אז די דריי מלאכים האבן אויפגעזעהן, איינער ווי א פעקער, איינער ווי א שיפס קאפיטאן, און איינער ווי אן אראבער.

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי די חז"ל זאגן (אבות פרק א) אויף דריי זאכן שמיים די וועלט, אויף תורה, אויף עבודה, און אויף גמילת חסדים, און דאס ווייזט אויף די דריי אבות אברהם, יצחק, און יעקב, אברהם'ס מדה איז געווען גמילת חסדים, יצחק איז געווען תפלה, און יעקב איז געווען תורה.

דאס האט דער אייבערשטער געוויזן פאר אברהם, יעצט אז די האסט געפאלגט דעם אייבערשטן, וואס האט דך געהייסן זיך מלך, און דער אייבערשטער באווייזט זיך צו דיר, ווי עס שמיים נראה אליו ה', יעצט וועסטו זוכה זיין צו די דריי ויילן פון די וועלט, תורה, עבודה, און גמילת חסדים.

דער פעקער איז קעגן חסד, ווייל ער געבט צו עסן פאר מענטשן, דער שיפס קאפיטאן פירט מענטשן אויפן ים, וואס איז קעגן די ים התלמוד, וואס דאס איז תורה, און דער אראבער וואס ווערט גערופן "ישמעאל" איז קעגן תפלה, ווי עס שמיים אין פסוק (בראשית מ, א) ער האט אים גערופן ישמעאל "כי שמע ה' אל עגוד" וואס דאס איז תפלה, און אויף די דריי זאכן שמיים די וועלט.

(זאת התורה נראה ה')

א גוט ווארט זאג בלויז דאס ווארט:

"טאטע", ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צו): "אפילו כשאין יכולין לדבר כלל, אפילו כשאין יכולין לדבר כלל, גם כן טוב מאד", אפילו מען האט נישט קיין דיבורים וואס צו רעדן צום אייבערשטן, מען קען נאר זאגן איין ווארט איז דאס אויך זייער חשוב אין הימל; דער אייבערשטער ווארט צו הערן א ווארט פון דיר, אלעס וואס גייט אריבער אויפ'ן מענטש איז נאר אז דער מענטש זאל געבן א שריי: "טאטע".

(עצתו אמונה, פי ונראה תשע"ט)

שאלות ותשובות ברסלב

מעג איך הערן די שיעורים אין בית הכפסא, ווען איך האב נישט קיין אנדערע אויסוועג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א בחור און איך בין זיך מחנה מיט די הערליכע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, אין זכות פון די שיעורים האב איך זוכה געווען די פאגאנגענע יאר צום ערשטן מאל מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך און איך האב שוין געענדיגט איין מאל משניות.

מיין פראבלעם איז אבער אז סיי מיין ישיבה און סיי מיין משפחה האלטן נישט פון ברסלב, איך מוז זיך פאהאלטן ווען איך הער די דרשות, איז מיין שאלה ווי אזוי קען איך זיך דערהאלטן אין אזא מצב, און אויב איך מעג הערן די דרשות אין א ריינע בית הכפסא?

תשובה:
בעזרת ה' יתברך
יום ב' פרשת וירא, י"ג מר-תשנ"ו, שנת תשע"ט
לפרט קטן

לכבוד ... נרו נאיר.
איך האב ערהאלטן דיין בריוו. וואויל איז דיר אז דו לערנסט תורה בהתמדה רבה; דו ביסט מעביר סדרה יעדן טאג שנים מקרא ואחד תרגום, אויך האסטו זוכה געווען צו מסים זיין די ערשטע מאל אין דיין לעבן ששה סדרי משנה. דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט זוכה זיין צו טרעפן בקרב דיין שידוך און אויפשטעלן א בית נאמן בישראל.

נישט דיין ישיבה און נישט דיין משפחה זענען מתנגדים אויף ברסלב; זיי ווייסן פשוט נישט וואס ברסלב איז. ווען זיי וואלטן געוואוסט וואס איז ברסלבע חסידות, נישט נאר זיי וואלטן נישט גערעדט אויף ברסלב נאר זיי וואלטן אלע געקומען צום רבי'ן מיט די קינדער.

ליידער ליידן מיר זייער שטארק פון דעם אנשיקעניש וואס רופט זיך: "נ נח"; מענטשן מיינען אז דאס איז ברסלב און דאס מאכט אז מענטשן זאלן נישט לאזן זייערע קינדער קומען צום רבי'ן, און ווען עלטערן דערוויסן זיך אז זייער קינד האט שייכות מיט ברסלב וכי' רודפ'ט מען דאס קינד, מען טיילט אפ משפחות איינער פון צווייטן, מען קומט נישט צו די

וויסן פון וואס מען דארף זיך אכטונג געבן, וועט דאס זיין דער סוד פון זייער הצלחה. און די זעלבע איז אויך ברוחניות. ווען א איד שטרענגט זיך אן און ער פרובירט צו זיין אן ערליכער איד און מצליח זיין אין זיין עבודת ה', דאן טאר ער נישט ווערן צובראכן פון א דורכפאל. נאר פארקערט, ער זאל נוצן דעם דורכפאל זיך צו לערנען דערפון פאר שפעטער, און ער זאל בעטן דעם אייבערשטן אז עס זאל מער נישט פאסירן, און דאן וועט ער זיכער מצליח זיין און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

דער פראבלעם הייבט זיך נאר אן ווען מען קוקט אויף א צווייטן. מען האלט אין איין האלטן קאפ וואס דער צווייטער וועט זאגן צו מיר. און דאן, ווען מען האט א שטרויכלונג, ווערט מען גלייך צוקלאפט "אוי וויי, יעצט וועט יעדער זען אז איך בין גארנישט ווערט". א פארשטענדליכער מענטש וועט אבער נישט קוקן דערויף. ער וועט פארשטיין און וויסן אז די מענטשן וועלכע קוקן אדער קרומען אויף אים, וועלן אים גארנישט העלפן. און אויב וויל ער מצליח זיין דארף ער זיך נישט צוקראצן פון וואס אנדערע טראכטן און זאגן אויף אים. נאר נוצן זיינע דורכפעלער אויף זיך בעסער אויפצוהויבן און גיין ווייטער מיט א שטארקייט ביז ער וועט סוף כל סוף מצליח זיין.

דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם חכם מיט'ן תם (ספורי מעשיות מעשה ט) אז דער חכם האט שטענדיג געקוקט וואס מענטשן זאגן אויף אים, ער האט שטענדיג צוריק געקוקט צו זען אויב מען לאכט נישט פון אים, און כאטש ער איז געווען זייער קלוג, איז ער צום סוף אנגעקומען אין א טיפע געדעכטע בלאטע. ווידער דער תם איז טאקע נישט געווען אזוי קלוג, ער האט אבער געהאט די מעלה אז ער איז געווען זייער פרייליך און ער האט גארנישט געקוקט וואס אנדערע מענטשן זאגן אויף אים, ער פלעגט זאגן: "וואס האב איך מיט יענעם? דאס איז זיין מעשה און דאס איז מין מעשה. פארוואס זאל איך קוקן אויף יענעם?", און דורך דעם האט ער טאקע גאר שטארק מצליח געווען און ער איז געווארן דער מיניסטער איבער אלע מיניסטארן.

א הילף צו גיין

מיר זעען בגשמיות אז ווען א מענטש פאלט אראפ און צוקלאפט זיך, און ער שפירט אז ער קען זיך נישט אליין אויפשטעלן, דאן וועט ער זוכן און בעטן הילף פון א צווייטן וואס זאל אים געבן א האנט און אים העלפן זיך אויפשטעלן. ברוחניות איז די זעלבע זאך. ווען א מענטש קען זיך נישט אליין אויפהויבן, ער זעט אז ער פאלט און פאלט, דארף ער גיין צו א צדיק וואס זאל אים קענען געבן א האנט אז ער זאל קענען שטיין אויף די פיס.

דער רבי זאגט (שם, סימן ט"ז) אז ווען א איד איז מקושר צו א צדיק, דאן וועט ער נישט אראפפאלן. דער אמת'ער צדיק לערנט אויס דעם מענטש אז ער זאל וויסן ווי אזוי זיך צו פירן און ווי אזוי זיך צו קענען דערהאלטן מיט א שטארקייט אין יעדן מצב, און דאס וועט העלפן דעם מענטש אז ער זאל נישט פאלן קיינמאל. מען דארף נאר אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל טרעפן דעם ריכטיגן צדיק וואס קען דאס באווייזן, און נישט זיך לאזן נארן און גיין צו א מענטש וואס קען גארנישט העלפן.

מוהרא"ש האט דערציילט א מעשה איבער דעם ווי אזוי א מענטש דארף זוכן דעם ריכטיגן ערליכן איד וואס קען אים טאקע העלפן. א איד איז אמאל אריינגעקומען צו זיין רבי'ן און זיך אויסגערעדט דאס הארץ אז ער איז ליידער דורכגעפאלן מיט גאר הארבע עבירות און ער זוכט א וועג ארויס, ווי אזוי ער קען דאס פארעכטן און תשובה טון.

זיין רבי האט אים אויסגעהערט און אים קלאר געשטעלט אז זיין תשובה איז גאר שווער, און ער האט נישט קיין וועג ווי אזוי אים צו העלפן, נאר ער וואלט אים גע'עצה'ט אז ער זאל אריבערגיין צום הייליגן "חזון איש", נאר ער וועט אים קענען העלפן. דער איד איז דערציטערט געווארן פון די עצה, ער האט זיך געבעטן ביים רבי'ן אז נאר דאס זאל ער נישט הייסן, ווייל דאס וואס ער איז געקומען און זיך אויסגערעדט פאר'ן רבי'ן איז אים אויך זייער שווער אנגעקומען, ער האט דאס געטון ממש מיט מסירת נפש, און ער האט נישט די כוחות צו גיין צום חזון איש צו בעטן א תשובה. דער רבי האט אים אבער געזאגט אז ער האט נישט קיין אנדערע עצה פאר אים. בליט ברירה האט דער איד מיט א צובראכענע הארץ געמוזט מסכים זיין צו דעם, און ער האט צוגעזאגט פאר זיין רבי'ן אז ער וועט צוריק קומען דערציילן וואס דער חזון איש האט אים געזאגט.

...וואס האב איך מיט יענעם? דאס איז זיין מעשה און דאס איז מיין מעשה, פארוואס זאל איך קוקן אויף א צווייטן? ...

ווען דער איד איז אריינגעקומען צום חזון איש איז ארויפגעפאלן אויף אים אזא פחד און שרעק, אז ער האט נישט געקענט אפילו ארויסרעדן א ווארט, ער האט אנגעהויבן צו טראכטן אז ער גייט שוין תשובה טון, ער וועט פארגעסן פון אלעס וואס איז געווען ביז יעצט און ער וועט שוין זיכער זיין אן ערליכער איד. ער איז געשטאנען און געקוקט אויפ'ן הייליגן חזון איש, ער האט אבער נישט געקענט ארויסרעדן א ווארט.

דער חזון איש האט אים געשטארקט און געזאגט אז ער זאל פון היינט אן פרובירן זיך צו פירן נאר ערליך און גיין נאר אויף גוטע וועגן, און ער זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען משנה ברורה.

דער איד איז ארויסגעגאנגען און ער האט געשפירט ווי ער איז געווארן א נייער מענטש אינגאנצן. ער איז צוריק געגאנגען צו זיין רבי'ן און אים געדאנקט פאר'ן שיקן צום הייליגן חזון איש, ער האט אים דערציילט וואס דער חזון איש האט אים געזאגט, און ער האט טאקע אנגעהויבן צו לערנען אסאך שלחן ערוך אורח חיים מיט'ן משנה ברורה, און ער האט אנגעהויבן מקפיד צו זיין אויף יעדע הלכה עס מקמים צו זיין ווי מען דארף, און ער איז טאקע געווארן אן ערליכער איד.

די אלע דורכפעלער וואס א מענטש גייט דורך, דארף נאר גענוצט פאר'ן צוועק זיך אויפצוהויבן און גיין ווייטער, און נישט אויף פארקערט ח"ו, צו ווערן צובראכן און אלעס אויפגעבן. און אויב קען מען דאס נישט אליין באווייזן, דאן דארף מען זוכן אן ערליכער איד און א צדיק וואס זאל לערנען דעם מענטש ווי אזוי דאס צו טון. ווען א איד וועט זיך אזוי פירן וועט ער זיכער שטארק מצליח זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"ש חלק ט"ו ערך נפילה, וחלק ד' ערך פשלו ויער צדיק)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (י)

אין קורצן פון פריער: אין זיינע קינדערישע יארן האט דער הייליגער רבי אסאך געהארעוועט און געדינט דעם אייבערשטן מיט גרויס מסירת נפש, אן דעם וואס איינער זאל אפילו וויסן דערפון.

נט

דער הייליגער רבי האט דערציילט אז אין זיינע קינדערישע יארן פלעגט ער זיך פירן אז ווען ער האט געענדיגט עסן א סעודה האט ער זיך נישט באגאנגט מיט'ן פענטשן ברכת המזון, נאר ער האט אויף געדאנקט דעם אייבערשטן אויף אידיש אויף יעדע זאך וואס ער האט געהאט ביי די סעודה, אויף יעדע זאך וואס ער האט באקומען צו עסן.

צום ביישפיל אויב מ'האט אים געגעבן פאר'ן עסן אביסל לקח און ברוינפן, און דערנאך אביסל רעטיף פאר די סעודה, און אזוי ווייטער יעדע קליינע זאך וואס ער האט באקומען צו עסן, האט ער געדאנקט אויף אידיש און אויסגערעכנט יעדע זאך באזונדער צו דאנקען דעם אייבערשטן אז ער האט דאס באקומען.

ס

קאטש וואס ער האט אזויפיל געדינט דעם אייבערשטן מיט אזא ברען און מסירת נפש, איז דאס אלעס אבער געווען זייער באהאלטן פון מענטשן. קיינער האט נישט געוואוסט און געטראכט אז דער קליין אינגל דינט דעם אייבערשטן אויף אזא הויכן פארנעם.

אינמאל איז ער געגאנגען אינדערפרי אין מקוה, דאס איז געווען אין א קאלטע ווינטער טאג, און ווען ער איז צוריקגעקומען מיט די נאסע פיאות האבן די מענטשן זיך געוואונדערט אויף אים אז ער פירט זיך אויף אזוי נאריש, זיך צו וואשן דעם קאפ אין אזא קאלטן טאג. קיינעם איז אפילו נישט איינגעפאלן אז ס'קען גאר זיין אז ער איז יעצט געווען אין מקוה, און אז מ'האט אים געזען מיט נאסע פיאות האט מען פארשטאנען אז ער האט זיך זיכער געוואשן דעם קאפ, און זיי האבן דאס אנגעקוקט אלס א קינדישקייט אז ער האט זיך געוואשן דעם קאפ אין אזא קאלטע וועטער.

סא

אלע זיינע קינדערישע יארן, פון ווען ער איז געבוירן געווארן ביז צו זיין בר מצוה און חתונה, האט דער הייליגער רבי געוואוינט אין מעזעביזש, דארט האט ער עוסק געווען אין עבודת ה' אויף א באהאלטענעם פארנעם, מיט א געוואלדיגע חכמה האט ער זיכער געמאכט אז קיינעם זאל זיך נישט דאכטן אז ער איז עפעס אנדערש ווי די אנדערע קינדער אין זיין עלטער, און ער האט טאקע מצליח געווען, קיינער האט טאקע נישט געוואוסט פון זיין עבודת ה', מ'האט אים אנגעקוקט ווי א געווענליך קינד אזוי יעדן איינעם.

סב

אין יענע יארן, נאכ'ן לערנען גאר פליסיג ש"ס און פוסקים, תנ"ך, עין יעקב און מדרש, און נאך פיל, האט ער דעמאלט געשריבן דעם ערשטן חלק פונעם "ספר האב"ו, וואס ווערט גערופן "ספר המדות".

אין דעם ספר האט דער רבי אפגעשריבן שטיקלעך וואס ער האט געזען אין די ספרים וואס ער האט געלערנט, אלעס וואס האט צוטון מיט מדות. וואו ער האט געטראפן אין א חז"ל, אדער אין א פסוק, עפעס א מעלה פון א גוטע מדה, אדער די געמיינקייט פון א שלעכטע מדה, האט ער דאס אפגעשריבן ביי זיך, און עס אויסגעשטעלט לויט די מדות אויפ'ן סדר האב"ו, מיט'ן ציל צו האבן פאר די אויגן די גרויסקייט פון זיך איינקויפן גוטע מדות, און ווי שלעכט עס איז די שלעכטע מדות, און אזוי וועט ער ארבעטן אויף זיך, ארויסרייסן פון זיך אלע שלעכטע מדות, און זיך אויפפירן נאר מיט

»»»»»

קינדער'ס שמחות וכו', וכו', דאס אלעס קומט אלס רעזולטאט פון דעם וואס מען מיינט אז ברסלב איז א צעוולידעוועטע זאך, א פלאץ פון מפקרים וכו'.

די מחלוקת אויף ברסלב איז נישט קיין נייע זאך; אויפן הייליגן רבי'ן אליינס איז שוין אויף געווען מחלוקת. ווען עס האט זיך אנגעהויבן די מחלוקת האט דעמאלט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכב): "מען קריגט נישט אויף מיר, זיי האבן זיך אויסגעשניצט א מענטש, און קריגן אויף אים, איך קריג אויף דעם מענטש; אויף אזא מענטש - וואס טוט אזעלכע זאכן וואס טויגן נישט - קריג איך אויף".

מענטשן ווייסן נישט וואס ברסלב איז, מען מיינט אז דאס איז א פלאץ פון משוגעים, א פלאץ פון עזות פנימ'ער. דאס מאכט אז יעדער קלוגער טאטע און מאמע זאלן נישט מסכים זיין אז זייער קינד זאל זיך דרייען אויף א פלאץ פון עזות פנימ'ער, וואס באַמט האט דאס נישט צוטון מיט ברסלב, ווייל איבעראל זענען דא עזות פנימ'ער.

דו זיי ממש'ך מיטן לערנען פליסיג אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן און נויץ אויס דיינע יונגע יארן, ווייל די תורה וואס מען לערנט אין די יונגע יארן בלייבט אויף א גאנץ לעבן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ד, ט): "הלומד ילד למה הוא דומה, לדין כתובה על גבי חדש". און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות תשיבה, סימן עג): "העבודת שאדם עובד את השם בבחירתו כל יום, ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", יעדן טאג עבודת השם אין די יונגע יארן איז חשוב'ער פון עטליכע יארן עבודת השם אויף דער עלטער; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנד): "ינקותא כלילא דוורדא", די שענסטע תקופה אינעם לעבן פונעם מענטש זענען זיינע יונגע יארן.

דער עיקר זאלסטו זיך צוגעוואוינען צו זאגן אסאך פרוקים משניות; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדרים ב, ד): "אין כל הגליות הללו מתפנסות אלא בזכות משניות", מיר וועלן אויסגעלייזט ווערן פון גלות בזכות לימוד משניות, סיי די גאולה בכלליות וועט זיין בזכות משניות און אזוי אויף יעדער איינער קען זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיין אייגענע גלות אין זכות וואס ער לערנט משניות.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואסערע כח משניות האט און וואס עס טוט פארן מענטש; מיר זאגן יעדן טאג ביים דאווענען (תהלים ד, ט): "ה'יעלית מן שאול נפשי", דאס איז ראשי תיבות 'משנה'; אז א מענטש זאגט משניות נעמט עס אים ארויס פון שאול תחתית. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע דיינע וועגן.

(גענומען פון ספר יצוה אמונה, פי ויבא תשע"ט)

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

נאך א שידוך פון א תלמיד הישיבה

דער ווינטער זמן האט זיך אנגעהויבן מיטן רעכטן פוס, ווען נאך א בחור פון ישיבה איז א חתן געווארן למזל טוב. הבה"ח לייבי נ"ו בן מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו, איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה יצחק קאפלן הי"ו, אב"י בעיר בית שמש.
יעצט פאר ראש השנה, האט דער חתן געלערנט פערציג מאל מסכת תענית, פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, אזוי ווי מוהרא"ש האט צוגעזאגט פאר די בחורים אז דורך דעם וועלן זיי זוכה זיין צו טרעפן זייער שידוך, און יעצט האט ער ב"ה זוכה געווען אנצוקומען צו דעם גליקליכן מינוט.

גלייכצייטיג איז דער חתן לעצטנס געפארן קיין יבנאל, צום ציון הקדוש פון מוהרא"ש ז"ע, דארט האט ער אויסגעזאגט גאנץ ספר תהלים ברציפות, אזוי ווי מוהרא"ש האט צוגעזאגט, און געהייסן דאס ארויפקריצן אויף זיין מצבה, אז יעדער בחור אדער מיידל וואס וועט קומען צו זיין קבר און דארט אויסזאגן גאנץ ספר תהלים ברציפות, וועט ער זיך משתדל זיין פאר זיי אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך גרינג און שנעל.

די בחורים פון ישיבה פרייען זיך מיט מיט די שמחה. דער אייבערשטער זאל העלפן סזאל זיין א קשר של קימא און בנין עדי עד, מיט דורות ישרים ומבורכים.
דבר נאה ומתקבל!

ניגונים אפטיילונג אויף "קול ברסלב" אויסגעברייטערט

אויפ'ן פארלאנג פון פילע צוהערער, איז לעצטנס געווארן צוגעלייגט א נייע זאך ביי די ניגונים אפטיילונג, צו קענען הערן אלע ניגונים אויף איין מאל אויף "שאפפעל", דאס מיינט אז ווען מ'גייט אריין צו דעם נייעם אפציע וועט מען הערן אלע ניגונים יעדעס מאל אויף א אנדערן סדר.

דער נייער אפציע איז אויף 5 און דערנאך 0 פון די מעין מעניו אויף "קול ברסלב" [זעט די נומערן צו רופן אינעם קעסטל אונטן פונעם גליון]. און דאס קען זייער גוט צוניץ קומען אינמיטן די ארבעט אדער אינמיטן דרייוון, נישט צו דארפן מישן אהער און אהין, נאר קענען מיט א רואיגקייט זיך צוהערן צו די הערליכע ווארימע און לעבעדיגע ניגונים, פול מיט אמונה ויראת שמים, און עצות והדרכות פאר'ן לעבן.
שמעו ותחי נפשכם!

מוסדות תפארת התורה ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה שבתי מזרחי הי"ו

צו די אפשערן פון זיין אינגל מאיר מיכאל למזל טוב

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שבתי, וואס איז אזוי שטארק איבערגעגעבן פאר די מוסדות אין יעדן פרט און צו יעדע צייט, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין צו האבן געזונט פרנסה און נחת, ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים

נישט אלעס וואס ער האט געשריבן זענען געווען זאכן וואס שטייט ארויס בפירוש אין תו"ל, נאר אסאך זאכן האט ער געשריבן לויט ווי ער האט ארויסגעלערנט פון זייערע ווערטער, אדער לויט ווי ער האט אויסגעטייטשט א פסוק בדרך רמז.

דער ספר האט דער רבי געשריבן נאך פאר זיין בר מצוה, און אויף דעם ספר האט דער רבי זיך אויסגעדרוקט, "דאס האט מיר געמאכט פאר א איד", דאס מיינט אז דורך דעם וואס ער האט זיך אפגעשריבן די אלע זאכן אויף יעדע מדה, האט ער מיט דעם געארבעט אויף יעדע מדה באזונדער, ביז ער האט זוכה געווען צו די אלע גרויסע זאכן צו וואס ער האט זוכה געווען.

שנת תקמ"ה

סג

ראש חודש ניסן שנת תקמ"ה לפ"ק, שבת פרשת ויקרא און שבת החודש, האט דער הייליגער רבי בר מצוה געהאט. אין זענעם שבת איז געקומען צו אים זיין פעטער, דער הייליגער רב דגל מחנה אפרים ז"ע, און אים געזאגט דעם פסוק (תהלים ב: ז) "אני היום? לדתך", וואס די ספרים הקדושים זאגן אז דאס גייט ארויף אויפ'ן טאג פון די בר מצוה ווען מ'ווערט ווי גיי געבוירן, און ער האט אים געזאגט דברי מוסר און התחזקות וואס ער האט מקבל געווען פון זיין זיידן דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע, און די ווערטער זענען געווען גאר טייער ביים רבי'ן, ממש "כמוצא שלל רב" (שם ק"ט, ס"ב).

סד

זונטאג פרשת צו, ב' ניסן, האט דער הייליגער רבי אנגעהויבן לייגן תפלין. זיינע תפלין זענען געשריבן געווארן דורך גאר א הייליגער באהאלטענער צדיק, רבי אפרים סופר ז"ל, [מער איבער אים זע ווייטער אין סימן תתמ"ט], דער הייליגער רבי האט זייער אויסגעלויבט זיינע תפלין.

ווען דער רבי האט אנגעהויבן לייגן תפלין ביי די בר מצוה, האט ער גלייף אנגעהויבן לייגן צוויי פאר תפלין, סיי רש"י און סיי רבינו תם. דער רבי האט געזאגט אז ער האלט אז גלייף ביי די בר מצוה דארף שוין א בחור אנהויבן לייגן ביי'דע פאר תפלין, און אזוי פירן זיך אנשי שלומינו ביז'ן היינטיגן טאג.

סה

גלייף נאך די בר מצוה איז דער רבי א חתן געווארן צו די טאכטער פון הרבני הנגיד רבי אפרים ז"ל, ער איז געווען באקאנט אלס גאר א חשובער איד, פול מיט תורה און יראה, מיט א שיינעם יחוס.

רבי אפרים ז"ל האט אריגינעל געשטאמט פון די שטאט זאסלאב, אבער שפעטער האט זיך געפירט אז ער איז געקומען וואוינען אין א דערפאל אוסאיטין, ווייל דער אייבערשטער האט אים געהאלפן אז ער איז געווארן זייער רייך, ער האט געקויפט עטליכע דערפער ארום די שטאט מעדוועדיווקע, און איינע פון די דערפאלעך איז געווען דער דארף אוסאיטין, און דארט האט ער זיך באזעצט.

זיין גוטן נאמען האט גע'ש'מ'ט איבעראל, ער איז געווען באקאנט מיט די פילע צדקות וואס ער האט געטיילט, פילע גרויסע צדיקים פלעגן איינשטיין ביי אים, און ער האט יעדן אויפגענומען בסדר פנים פזות.
אויף זיין ווייב איז געווען גאר אן ערליכע פרוי, מיט א גרויסע שיינע יחוס.

סו

מ'האט באשטימט דער דאטום ווען די חתונה וועט פארקומען אין די שטאט מעדוועדיווקע, דער רבי איז געפארן צו די חתונה מיט זיינע הייליגע עלטערן, און דאן האט ער חתונה געהאט מיט די רביצין, הרבנית הצדקת מרת סאשא, א טאכטער פון דעם דערמאנטן רבי אפרים ז"ל.

פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
החתן לייבי אפפעל נ"ו
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל אויפשטעלן
א בית נאמן בישראל, עס זאל זיין א קשר של קימא,
און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה ברוך ברדוגו הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך
אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער
געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר
מו"ה יואל לאנדא הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך
אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער
געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד / 845-414-8426 / ארץ ישראל
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /
03303502361 / ענגלאנד / 0797040066 / ארץ ישראל
< BreslevCenter.com >